

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Mikeše (soudce zpravodaj) a soudců Pavla Molka a Lenky Bursíkové v právní věci žalobkyně: **M. P.**, zast. Mgr. Danielou Blažkovou, advokátkou se sídlem Jižní 130/28, Mohelnice, proti žalovanému: **Dopravní a energetický stavební úřad**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Ředitelství silnic a dálnic s. p., se sídlem Čerčanská 2023/12, Praha 4, proti mezitímnímu rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2024, č. j. DESU/032/035984/24, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 7. 2025, č. j. 38 A 1/2025-61,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný vydal shora uvedené mezitímní rozhodnutí podle § 4a odst. 1 zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury (dále „liniový zákon“), kterým žalobkyni odňal vlastnické právo k pozemku p. č. 1100/74, v katastrálním území Mohelnice, z důvodu jeho potřeby pro veřejně prospěšnou stavbu dálnice „D35 Staré Město – Mohelnice“, postupem podle § 24 odst. 3 písm. a) bodu 3 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo stavbě (dále jen „zákon o vyvlastnění“, pozn. NSS: v napadeném rozhodnutí je uveden bod 2 citovaného ustanovení, z povahy věci je však zřejmé, že se jedná o chybu v psaní a správně má být uveden bod 3).

[2] Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji s odkazem na § 7 odst. 4 s. ř. s. postoupil příslušnému Krajskému soudu v Ostravě. Ten žalobu zamítl. Dopěl k závěru, že byla splněna podmínka § 5 odst. 1 zákona o vyvlastnění. Vyvlastniteli se v zákonné lhůtě nepodařilo uzavřít smlouvu o získání práv k pozemku, přičemž rozhodující roli v tom hrála pasivita žalobkyně.

[3] Žalobkyni (dále „stěžovatelce“) byl napadený rozsudek prostřednictvím její právní zástupkyně doručen 11. 8. 2025. Kasační stížnost, kterou se domáhá zrušení napadeného

rozsudku, podala v poslední den dvoutýdenní zákonné lhůty, tedy 25. 8. 2025 (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Zároveň byla podána jako blanketní a stěžovatelka v ní uvádí, že její odůvodnění doplní ve lhůtě 30 dnů ode dne jejího podání.

[4] Nejvyšší správní soud úvodem konstatuje, že řízení v nyní projednávané věci probíhá podle liniového zákona. Osoba zúčastněná na řízení, která je zhotovitelem stavby, v žádosti o zahájení vyvlastňovacího řízení ze dne 29. 5. 2024 uvádí, že stavba je „*nejen stavbou veřejně prospěšnou, ale zároveň dálnicí, tudíž se na ni aplikuje [liniový zákon], v souladu s jeho § 1 odst. 2 písm. a) a f).* Při majetkoprávní přípravě této stavby bylo tedy postupováno v souladu s [liniovým zákonem] a je nutné jeho speciální ustanovení aplikovat i v tomto vyvlastňovacím řízení.“ To následně potvrzuje i příslušnost žalovaného coby úřadu příslušného pro vyhrazené stavby ve smyslu § 5 odst. 2 písm. c) zákona č. 283/2021 Sb., stavebního zákona, podle § 16 odst. 3 písm. a) zákona o vyvlastnění, a od něj odvozená příslušnost specializovaného senátu Krajského soudu v Ostravě (§ 7 odst. 4 s. ř. s.). Žalovaný v uvědomění o zahájení vyvlastňovacího řízení ze dne 18. 6. 2024 uvádí následující poučení účastníků řízení: „*Na toto vyvlastňovací řízení se vztahuje [liniový zákon], který upravuje postupy při přípravě, umísťování a povolování staveb dopravní [...] infrastruktury [...], při získávání práv k pozemkům a stavbám potřebným pro uskutečnění těchto staveb a uvádění těchto staveb do užívání s cílem urychlit jejich majetkoprávní přípravu, umísťování, povolování a povolování jejich užívání, jakož i vydávání podmiňujících podkladových správních rozhodnutí, a urychlení následného soudního přezkumu všech správních rozhodnutí v souvislosti s těmito stavbami.*“ To je v souladu s § 2 odst. 1 liniového zákona, podle kterého „*vztahuje-li se na řízení tento zákon, příslušný úřad v oznámení o zahájení řízení poučí účastníky řízení o této skutečnosti*“. V neposlední řadě je ve výroku napadeného rozhodnutí uvedeno, že žalovaný tímto vydává mezitímní rozhodnutí v souladu s § 4a liniového zákona. Z rozsudku NSS ze dne 28. 6. 2024, č. j. 8 As 133/2024-24, nadto plyne, že je-li ze správního spisu dostatečně patrné, že se na řízení vztahuje liniový zákon, nemusí být jeho ustanovení uvedena přímo ve výroku rozhodnutí [ve věci řešené v citovaném rozsudku se stejně jako nyní jednalo o rozhodnutí podle § 24 odst. 3 písm. a) zákona o vyvlastnění]. Lze tedy uzavřít, že na nyní projednávanou věc se beze zbytku vztahují ustanovení liniového zákona (obdobně též usnesení NSS ze dne 12. 2. 2025, č. j. 8 As 10/2025-16), což je zcela zřejmé díky obsahu správního spisu a orgánům příslušným k rozhodování.

[5] Aby mohla být kasační stížnost projednatelná, musí mít všechny zákonné náležitosti, mezi které patří mimo jiné uvedení důvodů, pro které stěžovatel napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 s. ř. s.) Pokud je v „běžných“ kasačních věcech podána kasační stížnost, která nemá všechny zákonem předepsané náležitosti, NSS stěžovatele vyzve k odstranění vad ve lhůtě jednoho měsíce (§ 106 odst. 3 s. ř. s.).

[6] Nicméně podle § 2 odst. 8 liniového zákona se nepřihlíží k odstranění vad námitek, odvolání a rozkladu podaných po lhůtě stanovené pro jejich podání právním předpisem, podle kterého se podávají. To platí i pro žaloby proti rozhodnutím vydaným v řízeních podle věty první i pro opravné prostředky proti rozhodnutím o těchto žalobách. Správní orgán a soud k odstranění nedostatků podání nevyzývá. Tento speciální procesní režim pro opravné prostředky zavedl do liniového zákona zákon č. 465/2023 Sb. s účinností od 1. 1. 2024 a použije se v případě, že kasační stížnost byla podána právě po tomto datu (usnesení NSS ze dne 26. 6. 2024, č. j. 8 As 96/2024-96).

pokračování

[7] V usnesení č. j. 8 As 96/2024-96 Nejvyšší správní soud výslovně potvrdil, že „§ 2 odst. 8 zákona č. 416/2009 Sb. představuje speciální úpravu vůči § 106 odst. 3 s. ř. s. a je třeba jej vykládat tak, že shledá-li soud, že kasační stížnost ve věcech týkajících se přezkumu rozhodnutí vydaných v režimu zákona č. 416/2009 Sb. nemá všechny náležitosti (zde chybějící důvody kasační stížnosti), k odstranění shledaných vad stěžovatele nevyzývá. Odstraní-li pak stěžovatel vady kasační stížnosti po uplynutí lhůty k jejímu podání, soud k nim nemůže přihlížet.“ NSS proto v souladu s § 2 odst. 8 liniového zákona stěžovatelku nevyzýval k odstranění vad kasační stížnosti. Ostatně jelikož byla kasační stížnost podána na samém konci zákonné lhůty, ani stěžovatelka sama již nemohla uvedený nedostatek ve lhůtě pro podání kasační stížnosti zhojit.

[8] Protože stěžovatelka přímo ve včasné kasační stížnosti neuplatnila žádné důvody, pro které rozsudek krajského soudu napadá, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. pro neodstranitelnou vadu (shodně též usnesení NSS ze dne 6. 8. 2024, č. j. 2 As 157/2024-26). Pouze pro úplnost dodává, že důvodem kasační stížnosti ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. nemůže být pouhá citace (části) tohoto ustanovení (usnesení NSS ze dne 24. 10. 2004, č. j. 1 Afs 47/2004-75, či ze dne 22. 7. 2022, č. j. 8 As 62/2020-47).

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Osobám zúčastněným na řízení pak soud neuložil žádnou povinnost, v důsledku čehož by jim právo na náhradu nákladů řízení mohlo svědčit (§ 60 odst. 5 s. ř. s.). S ohledem na neodstranitelnou vadu kasační stížnosti soud stěžovatelku ani nevyzýval k zaplacení soudního poplatku.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 8. října 2025

Petr Mikeš
předseda senátu